

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
ГжЗ 329/22
13.10.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Миланке Вукчевић председника већа, Весне Карацић-Ристић и Весне Џелетовић Цуцић, чланова већа у парници тужиле АА из ..., ул. ... бр. ..., коју заступа Ђура Мади, адвокат из Новог Сада, ул. Драге Спасић бр. 3, против тужених "ADRIA MEDIA GROUP" DOO Београд, са седиштем у Београду, ул. Влајковићева бр. 8, кога заступа Бранислав Глогоњац, адвокат из Београда, Трг Николе Пашића бр. 12 и ББ из ..., ул. ... бр. ..., кога заступа Мирослав Лукић, адвокат из Панчева, ул. Змај Јовина бр. 2, Тржни центар, 1. спрат, локал 25, ради накнаде штете, одлучујући о жалбама тужених, изјављеним против пресуде Вишег суда у Београду ПЗ 380/14 од 25.1.2022.године, у седници већа одржаној дана 13.10.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосноване жалбе тужених и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Вишег суда у Београду ПЗ 380/14 од 25.1.2022.године, у ставу првом и трећем изреке.

ОДБИЈАЈУ СЕ захтеви тужиле и тужених и за накнаду трошкова другостепеног поступка, као неосновани.

Образложење

Изреком побијане пресуде Вишег суда у Београду ПЗ 380/14 од 25.1.2022.године у ставу првом обавезани су тужени да тужилци на име накнаде штете због претрпљених душевних болова услед повреде угледа и части у друштвеној средини солидарно исплате износ од 70.000,00 динара, са законском затезном каматом почев од 25.1.2022. године, па до коначне исплате. Ставом другим одбијен је захтев тужиле у делу у коме је тражила да се обавезу тужени да тужилци на име накнаде штете због претрпљених душевних болова услед повреде угледа и части у друштвеној средини солидарно исплате износ од још 430.000,00 динара, преко досуђеног износа од 70.000,00 динара, а до траженог износа од 500.000,00 динара, са припадајућом каматом, као неоснован. Ставом трећим изреке обавезани су тужени да тужилци солидарно накнаде трошкове парничног поступка у износу од 221.650,00 динара.

Против ове пресуде тужени су благовремено изјавили жалбе, побијајући одлуку садржану у ставу првом и трећем изреке, из свих законских разлога.

Тужила је дала одговор на жалбе тужених.

Испитујући правилност побијане пресуде, сходно овлашћењима из члана 386 Закона о парничном поступку ("Сл.гласник РС" бр. 72/11, са каснијим изменама и допунама), Апелациони суд је нашао да жалбе тужених нису основане.

У проведеном поступку првостепени суд није починио битне повреде одедаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 1, 2, 3, 5, 7 и 9 ЗПП, на које другостепени суд пази по службеној дужности, као ни битну повреду из тачке 12 тога члана, на коју се неосновано жалбом туженог "ADRIA MEDIA GROUP" DOO Београд указује, с обзиром да је тај суд за своју одлуку дао јасне и потпуне разлоге о одлучним чињеницама, тако да се правилност и законитост исте могу са сигурношћу испитати.

Према утврђеном чињеничном стању, у штампаном издању дневних новина "Курир" од ... године објављен је текст под насловом: „...", наднасловом: "Скандалозно Јавашлук у Дому здравља у ..." и поднасловом: "Расипништво Здравствена установа морала да плати саобраћајне прекршаје ... АА тврди заменик председника општине." У тексту се наводи: "Београд - Дом здравља у ... морао је да плати казне за паркирање од 523.800,00 динара, које је направила ... АА, прича за Курир ББ, ... општине "Паркинг сервис" послао је опомену на више од пола милиона због непрописног паркирања за период од годину дана. ...АА цео износ свалила је на терет установе на чијем је челу, иако поједини радници нису добијали плату и неколико месеци, да је АА 2009. године узела три аутомобила марке "фијат пунто" на лизинг. - Она вози један од тих аутомобила, а ви покушајте да замислите колико је прекршаја морала да направи да би добила ову казну. За ово смо сазнали кад је "Паркинг сервис" послао кући за лизинг опомену пред тужбу - каже ББ и напомиње да је цео износ платио дом здравља. - Срамно је то што лојачи нису добили плату од децембра. Стоматолошкој сестри и спремачици плата касни већ месецима, а Дом здравља ... искеширао је 523.800,00 динара, како би ... трошкови били покривени - каже ... општине. Он истиче да ..., иако на посао не долази сваког дана, уредно на крају месеца исплаћују путне трошкове. - Она најчешће једном, или два пута недељно дође на посао и буде два - три сата, а на крају месеца добије 8.440 динара на име путних трошкова - каже он. Кад смо позвали ... АА, прво нам је рекла да је тај рачун копија, а она се сетила да је постојао. - Молим вас, немојте објављивати тај текст. Ја сам 17 година ... и тај ББ има лични анимозитет према мени. Кунем се у свој дете да то није истина. Мислим, јесте постојао неки рачун, али то није плаћено, није платио дом здравља - плачним гласом одговорила нам је она и питала нас да ли постоји начин да заустави објављивање овог текста. У антрфилеу под насловом "... " наводи се: "АА-на месту ... године. Наш саговорник каже да јој је дан након што је постала ... одобрена максимална стимулација од 30%. - Зна се како иде процедура са стимулацијама. Кад неко заслужи, наравно да ће му се одобрити, али не може само 24 часа након што је именован на одређену функцију добити највећу стимулацију - каже ББ". У оквиру текста објављен је део документа - опомене пред утужење ЈКП "Паркинг сервис", у ком је увећан део текста "Ваш дуг у износу од 523.800,00". Поред наслова је објављена фотографија АА, поред које се наводи: "Троши државне паре... ББ". Аутор текста је новинар ВВ. У опомени пред тужбу ЈКП "Паркинг сервис" која је заведена код „Zastava Istrabenz lizing” д.о.о. под бројем 11280 дана 10.6.2013. године наведено је да је дуг лизинг друштва у износу од 523.800,00 динара по основу издатих налога

и опомена за плаћање дневних карата за коришћење паркиралишта. Дописом од 14.6.2013. године, који је упућен Дому здравља ..., „Zastava Istrabenz lizing” д.о.о. наводи се да трошкове услуга паркинг сервиса не сноси давалац лизинга, већ корисник истог-ДЗ ..., због чега је потребно да ДЗ ... одмах измири настале обавезе, како би се избегли трошкови тужбе, судске таксе и принудне наплате. Према допису ЈКП "Паркинг сервис" бр. 11916 од 05.12.2019. године за возило рег. ознаке ..., у периоду од 10.1.2008. године до 13.03.2013. године, је издато укупно 8 дневних карата у износу од по 1.870,00 динара. Како дневне карте нису плаћене у року од 8 дана од дана издавања, издате су и опомене за плаћање дневне карте. Цена опомене по једној дневној карти износила је 300,00 динара, па је укупно дуговање за 8 дневних карата увећано за цену опомене, износило 17.360,00 динара. Целокупан износ дуговања, плаћен је дана 13.11.2013. године од стране Дома здравља „...". За возило рег.ознаке ... у истом периоду, издато је укупно 46 дневних карата у износу од по 1.870,00 динара. Од укупног броја за 27 дневних карата издате су опомене због неплаћања у року од 8 дана од дана издавања, па је за те дневне карте укупно дуговање, било 58.590,00 динара (1.870,00 дневна карта + 300,00 опомена). За преосталих 19 дневних карата укупно дуговање је било 35.530,00 динара, па је укупан износ за све издате дневне карте био је 94.120,00 динара и исти је плаћен у целости дана 13.11.2013. године од стране Дома здравља „...". Решењем о разрешењу ... Скупштине општине ... од ... године разрешена је ... АА дужности ... Дома здравља ... пре истека мандата на који је именована. У образложењу се наводи да је Управни одбор Дома здравља поднео оснивачу дана 23.7.2014. године писани предлог за разрешење ... АА, са образложењем да је нерационално располагала средствима установе у већем износу, на тај начин што су на терет рачуна Дома здравља плаћана потраживања према "Паркинг сервису" Београд. Пресудом Вишег суда у Панчеву П1 бр. 34/14 од 26.6.2015. године ставом првим изреке одбијен је приговор стварне ненадлежности Вишег суда у Панчеву, ставом другим изреке делимично је усвојен тужбени захтев тужиле АА и поништено је решење Скупштине општине ... о разрешењу тужиле као директора Дома здравља ... пре истека мандата бр. 02-16/114 од 13.8.2014. године као незаконито, обавезана је тужена општина ... да тужиљи накнади трошкове парничног поступка и одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиле, којим је тражила да се наложи општини ... да јој омогући да настави обављање дужности ... Дома здравља Из службене белешке од 27.5.2019. године произилази да је Вишем јавним тужилашвом у Београду, Посебно одељење за сузбијање корупције КТО КО бр. 20/19, дана 18.2.2019. године поднет оптужни предлог против окривљене АА због сумње да је у временском периоду од 1. септембра 2008. године до 13. августа 2014. године, у ..., у стању у коме је могла да схвати значај свог дела и да управља својим поступцима, у својству службеног лица - ... Дома здравља ... и ... Дома здравља ..., искоришћавањем свог службеног положаја прибавила себи корист у износу од преко четрестопедесет хиљада динара, а другом нанела штету, на тај начин што је као директор ДЗ ..., именована решењима о именовању ... Скупштине општине ... бр.02-39/08 од 29.8.2008. године, и бр. 02-24/13 од 8.7.2013. године на период од четири године, те одлуком 02-39/2012 од 18.10.2012. године за в.д. директора ДЗ ..., није се придржавала Уговора о одређивању плате, правима и обавезама директора ДЗ ... од 2.9.2008. године, који је склопила са УО ДЗ ..., одлуке УО ДЗ ... број 532/6 од 12.9.2008. године, Анекса број I Уговора о раду бр. 917 од 12.10.2009. године, Анекса III Уговора о раду бр. 1042/5 од 30.11.2012. године и одлуке УО ДЗ ... бр. 215/6 од 13.3.2013. године, којима је регулисана висина зараде окривљеној, већ је као лице које је материјано-финасијаски задужено за рад ДЗ ..., увећала себи зараду која се исплаћивала из средстава ДЗ ..., те јој је за наведени временски период обрачунат и исплаћен нето износ од 843.441,76 динара више од износа који је требало да буде обрачунат и исплаћен по горе наведеним одлукама и уговорима, што представља корист коју је окривљена прибавила за себе, а укупна штета која је настала за ДЗ ... износи 1.418.606,76

динара, узимајући у обзир бруто износ више исплаћених уплата за окривљену на име доприноса за фонд ПИО, као и пореза и доприноса за здравствено осигурање и незапосленост на овако увећане зараде, што је све исплаћено из средстава оштећеног ДЗ ..., те је у временском периоду од 10.11.2008. године до 13.3.2013. године, након доношења одлуке УО ДЗ ... број 667/5, од 10.11.2008. године, којом је овлашћена да као директор ДЗ ... да користи службено возило марке Фиат тип Пунто, рег оз. ... (касније рег. оз. ... и ...) за долазак и одлазак са посла, као и за одласке на пословне састанке, потписивала месечне листе којима је себи одобравала да прима месечну накнаду за путни трошак за долазак и одлазак са посла у висини цене превозне карте, што је у супротности са чл. 118 ст.1 тч.1 Закона о раду, све до 13.3.2013. године, када је одлуком ДЗ ... бр. 215/7 стављена ван снаге одлука УО ДЗ ... 667/5 на који начин јој је је исплаћен износ од 413.433,44 динара, што представља корист коју је окривљена прибавила за себе, а истовремено представља штету за ДЗ ..., обзиром да је путни трошак исплаћиван из средстава ДЗ ..., те је на наведени начин окривљена за себе прибавила корист у укупном износу од 1.256,875,2 динара, а ДЗ ... нанела штету у укупном износу од 1.832,040,23 динара, при чему је била свесна свог дела и хтела његово извршење, а била је свесна да је њено дело забрањено, чиме је извршила продужено кривично дело злоупотреба службеног положаја из члана 359 став 2 у вези са ставом 1 Кривичног законика (током трајања поступка у предмету Кт 1654/15 дат је налаз вештака Милане Којић и Соње Маринковић од 13.1.2018. године, који поступак није окончан до дана сачињавања те службене белешке). Првостепени суд је извео доказ саслушањем тужиле, туженог, ББ и сведока ВВ, ГГ и ДД, па је тужилца навела да је Дома здравља користио три возила марке "Пунто", да су возила била купљена на лизинг и Управни одбор је донео одлуку да од 2008. до 2013. године она користи једно возило марке "Пунто" као директор Дома здравља 24 часа дневно, јер су проценили да су трошкови коришћења тог возила мањи од трошкова плаћања возача, обзиром да је она у то време живела у Београду, а имала састанке у Београду и у Панчеву, па је користила то возило, а није оспорила да је приликом коришћења тог возила одлазећи на састанке услед протека времена паркирања, активирала дневне карте Паркинг сервиса, што може да определи на једном месечно, или у два месеца, што се све дешавало у периоду од 2008. до 2013. године, док је остала возила користио менаџмент ДЗ ... због обављања послова по потреби и није јој познато да ли су та лица приликом коришћења возила активирали дневне карте. Објаснила је да су возила била купљена на лизинг, тако да су дневне карте биле послате лизинг кући и не зна да ли је лизинг кућа упућивала допис ДЗ ... у погледу плаћања тих дневних карти, само јој је познато да су возила била редовно регистрована, односно није оспорила да је дошло до активирања дневних карти, али не сматра да је тиме направила штету и да то није везано са исплатом зарада. Када је видела заглавље рачуна, видела је да то није рачун Дома здравља, већ је то рачун лизинг куће. Навела је да зна да ли је цифра од 523.800,00 динара тачна, обзиром да је то рачун лизинг куће за сва возила, а не само возила Дома здравља, али да је нетачна информација која је објављена, да је плаћен износ од 523.800,00 динара и нетачно је да су радници претрпели штету, јер су радници добијали зараду од Републике, а не од Дома здравља, а један број радника и то Стоматолошка служба и спремачице су добијале зараду од Општине, из разлога што није желела да отпусти те раднике у сагласности са оснивачем, па како Општина није имала новца, то ни ови људи нису добијали плате. Навела је и то да је позвала новинарка "Курира" пре објављивања информације, али да јој је било чудно да је неко телефоном зове за такве ствари, као и да је тачно оно што је написано у дневном листу "Курир" од ... године у погледу садржине онога што је лично изјавила, мада је сматрала да то није била изјава, већ неформални разговор. Тужени ББ је у свом исказу навео да је био ... Општине ..., у време док је тужилца била ... Дома здравља ..., па је као представник оснивача, желео је да истражи околности које се односе на потрошњу средстава општине, те су променили чланове

Управног одбора ДЗ ... и од председнице је сазнао да постоји дуговање општине према Паркинг сервису на име неплаћања услуга паркирања и она му је дала опомену пред тужбу од 10.6.2013. године која је упућена „Zastava Istrabenz lizing” д.о.о. у којој се наводи износ од 523.800,00 динара, а уз то и допис „Zastava Istrabenz lizing” д.о.о. упућен ДЗ ..., у ком допису су се позвали на опомену пред тужбу од 10.6.2013. године, па је био изненађен када је видео та документа, (висином дуга) и позвао је новинара "Курира", саопштио му те податке и дао му та два документа. Навео је и то да је тачно оно што је написано у тексту који је "Курир" објавио, осим дела где је наведено "Да је ДЗ ... „искеширао“ 523.800,00 динара, како би ... трошкови били покривени". Желео је да јавности укаже на трошење новца, а током поступка је сазнао да је тај дуг плаћан у неколико наврата и да се још увек плаћа (плаћено је више од 300.000,00 динара и дуг још није у целости измирен, тако да је могуће да достигне наведени износ), али да му није познато да ли се допис који је упутио Паркинг сервис - „Zastava Istrabenz lizing” д.о.о. односи искључиво на возила која су дата на лизинг ДЗ ..., али то закључује из та два документа, као и да су постојале индиције да су од стране тужиље, која је обављала дужност директора Дома здравља вршене махинације, али да није могао да дође ни до једног конкретног података, са којих су разлога променили чланове Управног одбора. Када је прочитао текст објављен у "Куриру", утисак му је био да: "Да је то то, односно да је то оно што смо желели да јавности предочимо". Никада није дошао до тачног износа од 523.800,00 динара, али је чињеница да постоји изузетно висок дуг, који је у неком делу плаћен и тренутно се још увек плаћа. Објаснио је да је изјаву дао искључиво на основу та два дописа, да има радника који се запошљавају на привременим и повременим пословима и у том моменту ложачи, који су радили претходне зиме, нису добили ни једну плату, као ни пар спремачица, па је желео да прикаже бахатост директорке ДЗ ..., иако нема доказа да је дуг искључиво настао коришћењем возила од стране тужиље, па су се обратили Паркинг сервису Београд, Суботица, Нови Сад и Панчево за три возила која су била предмет паркирања, те је једно возило предњачило и то возило које је управо користила тужиља. Није контактирао новинара након објаве текста, у коме је наведено да је општина „искеширала“ наведени износ, нити је поднео тужбу, јер је сматрао да то не мења суштину текста. Реч "искеширао" није његов вокабулар, а општепознато је да правна лица не могу плаћати кешом. Сведок ГГ је у битном изјавила да је тачно да је сачинила текст "...", као новинар који је у то време радио у рубрици "Друштво" дневног листа "Курир", након што је телефоном позвао тужени ББ и саопштио јој да има причу за њихове новине, те га је позвала у редакцију, где јој је донео наведене исправе и испричао причу о ... ДЗ "...", тврдећи да ДЗ "...", треба да плати износ на име трошкова за казне за паркирање и сачинила је текст по његовом казивању, што није био класичан интервју (питање- одговор), већ цитирање његових изјава. Објаснила је да опрему текста - наслов и фотографију није сачињавала, већ је то чинио уредник, а она је позвала овде тужиљу, ради провере наведених информација, па јој је тужиља рекла да постоји неки рачун, али да то нису те цифре и обратила јој се речима "кунем се у дете да то није тачно и питала да ли постоји начин да се заустави овај текст", на шта је добила њен негативан одговор, на шта је тужиља заплакала. Није имала доказ о томе да ли су радници примили плату, или не, па је позвала два радника ДЗ "...", преко личних контаката, који су јој рекли "да им касни плата шест месеци, или годину дана", иако се не сећа статуса у коме су били ти радници. Сведоци ВВ и ДД нису имали непосредна сазнања поводом објављеног текста.

Одлучујући о основаности тужбеног захтева и анализирајући наводе и целокупан контекст објављеног текста, надаслова, наслова, подаслова, у склопу осталих доказа, посебно исказа тужиље, туженог, ББ, као и сведока ГГ првостепени суд је нашао да су у конкретном случају изнете неистините информације, као и да је објављен неадекватан и непримерен наслов који прати сам текст, те су у том смислу изнете недопуштене

информације, којима је повређено достојанство односно част и углед тужиле. Наиме, садржина предметног текста под насловом „...“, наднасловом: "Скандалозно Јавашлук у Дому здрављу у ..." и поднасловом: "Расипништво Здравствено установа морала да плати саобраћајне прекршаје ... АА тврди ... општине" и навода текста "Београд - Дом здравља у ... морао је да плати казне за паркирање од 523.800,00 динара које је направила ... АА" по налажењу првостепеног суда садржи непотпуне и нетачне информације, с обзиром да из дописа ЈКП "Паркинг сервис" бр. 11916 од 5.12.2019. године произилази да је укупан дуг за све издате дневне карте за возила, којима је била задужена тужилца износио 111.480,00 динара, при чему током трајања поступка од стране тужених није достављен доказ у прилог истинитости информација, које се односе на то да је за казне за саобраћајне прекршаје, учинићене од стране тужилце плаћен износ од преко пола милиона динара, а тужилца је у јавности представљена као руководилац здравствене установе чији запослени не остварују основна радна права, као што је право на зараду, а што је од стране туженог, ББ доведено у директну узрочно-последичну везу са исплатом наведеног износа од преко пола милиона динара за саобраћајне прекршаје тужилце, иако се зарада запослених исплаћује из републичког и општинског буџета, па је тај тужени одговоран да тужилци накнади штету на име претрпљених душевних болова због повреде части и угледа, а које је претрпела због изношења неистина о њој. Како су предметне информације изазвале душевне болове и повредиле право на част и углед тужилце, то је по налажењу првостепеног суда, објављивањем истих тужилца претрпела нематеријалну штету, па је у смислу одредбе чл. 3, 4, 37, 79, 80 и 82, Закона о јавном информисању ("Службени гласник РС" бр.43/2003...41/2011), члана 10 Европске конвенције о људским правима и члана 23 Устава РС нашао да постоји основ одговорности туженог "ADRIA MEDIA GROUP" DOO Београд и његова обавеза да солидарно са туженим ББ, тужилци накнади нематеријалну штету, коју је због објављеног текста претрпела по наведеном основу, а обзиром на изношење неистинитих и непроверених информација, постоји одговорност и на страни туженог ББ, који је такве информације које су повредиле част и углед тужилце презентовао новинарки дневних новина "Курир", чија се одговорност заснива на одредби члана 154 и 198 Закона о облигационим односима. Одлучујући о висини нематеријалне штете првостепени суд је ценећи околности прописане одредбом чл. 200 ЗОО, у вези члана 232 ЗПП, тужилци досудио износ као у ставу првом изреке са траженом каматом, у смислу одредбе члана 277 ЗОО, па је одлучио као у изреци побијане пресуде.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, које се ни жалбеним наводима тужених не доводи у сумњу, правилно је поступио првостепени суд када је нашао да су тужени одговорни да тужилци накнаде нематеријалну штету, коју је претрпела услед повреде части и угледа, услед објављивања информација које су неистините, нетачне, непотпуне и непроверене, сходно чему није постојао и интерес јавности да се са таквим непровереним и недопуштеним информацијама упозна, све обзиром да је тужилца доказала да се догодила повреда права и да јој је та повреда проузроковала штету и да постоји узрочна веза између предузете радње и последице које су настале по тужилцу.

Супротно жалбеним наводима туженог "ADRIA MEDIA GROUP" DOO, дужност новинарске пажње свакако је захтевала проверу овако изнетих информација, па се не може сматрати да је тај тужени у конкретном случају поступао како налаже одредба чл.9 Закона о јавном информисању и медијима, а наведене информације о тужилци су недопуштене и није постојао интерес јавности да сазна неистиниту информацију, а посебно не ону којом се о субјекту информације ствара лажна представа. Наиме, пре објављивања спорних текстова постојала је дужност новинарске пажње, која обавезује туженог "ADRIA MEDIA GROUP" DOO Београд, да примерено околностима, провери порекло, истинитост и потпуност

података о догађају, појави, или личности на коју се односи садржина информације, прописивање које дужности служи, како заштити јавности од неистинитих и недопуштених информација, тако и заштити личности на коју се информација односи, а чија би права и интереси могли бити повређени објављивањем неистините и недопуштене информације. У конкретном случају, наведеним текстом се широј јавности сугерише постојање незаконитог поступања тужиле на штету јавног интереса и злоупотреба службеног положаја, као и несавесно поступање у вршењу службе, при чему изнете информације које се односе на то да ложачи нису добили плату више месеци, да стоматолошкој сестри и спремачици плата касни већ месецима, а да је Дом здравља ... "искеширао" 523.800,00 динара, како би директоркини трошкови били покривени", представљају неистините информације, имајући у виду допис ЈКП "Паркинг сервис" бр. 11916 од 5.12.2019. године, сходно коме је исплаћен износ на име дуга за неплаћене дневне паркинг карте за возило којим је била задужена тужилца, износи 111.480,00 динара а не како је то јавности нетачно презентовано 523.800,00 динара, као и чињеницу да запослени не примају плате од Дома здравља "...", већ из буџета Општине, односно републичког буџета, те стога представљају неистините информације, које су лезионо подобне, имајући у виду да је тужилца јавности представљена као руководилац здравствене установе, чији запослени услед њеног поступања не остварују основна радна права.

Одредбом члана 10 став 1 Конвенције за заштиту људских права и основних слобода је прописано да свако има право на слободу изражавања. Ово право укључује слободу поседовања сопственог мишљења, примања и саопштавања информација и идеја, без мешања јавне власти и без обзира на границе, док је ставом 2 истог члана прописано да, пошто коришћење ових слобода повлачи за собом дужности и одговорности, оно се може подвргнути формалностима, условима, ограничењима, или казнама прописаним Законом и у демократском друштву неопходним интересом националне безбедности, територијалног интегритета, или јавне безбедности, ради спречавања нереда или криминала, заштите здравља или морала, заштите угледа или права других, спречавања откривања, обавештавања добијених у поверењу, или ради очувања ауторитета и непристрасности судства, па дакле слобода говора није неограничена. Сходно наведеној Конвенцији, слобода изражавања носи са собом „дужности и одговорности“, које се обавезују и медије, чак и када је реч о стварима од озбиљне јавне забринутости, па је ставом 2 члана 10 исте прописано да се слобода говора може ограничити због „угледа и права других“. С тога по налажењу овога суда, иако се предметне информације могу се подвести под критику начина вршења јавне функције тужиле, јер текст имплицира да је тужилца злоупотребила свој положај, односно да је дозвољена критика рада и јавног деловања које спроводи, путем медија, медији су одговорни и дужни да јавност информишу истинитим, потпуним, благовременим информацијама о догађајима и личностима о којима јавност има оправдан интерес да зна, посебно када се ради о питањима од јавног значаја, како би се на тај начин отворила шира дискусија о одређеном проблему, на демократски начин формирало јавно мњење и скренула пажњу на одређене догађаје и појаве, то не значи да се могу износити неистините, непотпуне и увредљиве информације, које повређују част и углед неког лица. Будући да свако има право да истинито, потпуно и благовремено буде обавештен о питањима од јавног значаја, улога новинара није да пренесе информације које нису адекватно проверене, већ да се бави истраживачким новинарством, да из различитих извора покуша да дође до што тачнијих информација, да исте изворе упореди, те да добијене информације објави на начин који не компромитује право грађана да буду истинито обавештавани од стране медија. У конкретном случају, означени тужени је објавио непроверене и неистините и непотпуне информације, на који је начин изашао из оквира слободе новинарске пажње, слободе објављивања информација од јавног интереса, па је у конкретном случају интерес заштите права тужиле доминантан, а предметни текст је по својој садржини "превазишао" право на слободу изражавања, односно

представља објективно увредљиву, а тиме и противправну инкриминацију, која је недопуштена и ствара погрешну слику о тужиљи, посебно имајући у виду да се ради о лицу које у време објављивања предметних информација није било осуђивано и којима се ствара погрешан утисак јавности о личности тужиље, јер је објављивањем истих изнета неистинита и недопуштена тврдња о тужиљи, дата негативна конотација о њеном деловању и раду, доведен је у питање морал и професионални углед тужиље и повређено њено достојанство у приватном и професионалном животу.

По налажењу овога суда и у присуству неспорног права новинара, одговорног уредника и издавача, гарантованог како Законом о јавном информисању и медијима, тако и чланом 10 став 1 Европске конвенције о људским правима и чланом 50 став 3 и 51 став 1 Устава РС, којим је, између осталог, прописано да у Републици Србији нема цензуре и да свако има право да истинито, потпуно и благовремено буде обавештаван о питањима од јавног значаја, те с тим у вези свако има право на изношење сопственог мишљења и вредносних судова, али у конкретном случају имајући у виду садржину објављених информација и сензационалистичке наслове, правилан је закључак првостепеног суда да се у конкретном случају не ради о изношењу критичких ставова и критичком преиспитивању поступака тужиље и јавних иступања, или о питањима од јавног интереса, већ су изнете лезионо подобне информације, које су повредиле право тужиље, а ценећи циљ, намеру, контекст и смисао саме објаве, коју између осталог чине фотографије, наднаслови, наслови, поднаслови и текст.

Даље, неосновани су и наводи жалбе туженог ББ којима се оспорава правилност одлучивања првостепеног суда и указује да је првостепени суд пропустио да правилно оцени изведене доказе, као и да је побиијану одлуку засновао искључиво на исказу тужиље, који је супротан изведеним писменим доказима. Ово са разлога што је првостепени суд у потпуности и правилно, ценио све доказе засебно и све доказе као целину, када је нашао да су изнете информације нетачне и непроверене, што произлази и из дописа ЈКП "Паркинг сервис" бр. 11916 од 5.12.2019. године, у погледу износа који је Дом здравља "... " исплатио ЈКП "Паркинг сервис" на име дуга по основу казни-неплаћених дневних доплатних карата за возило које је од Дома здравља тужиља задужила у службене сврхе, као и навода тог туженог, који се односе на право на зараду запослених у Дому здравља "...", које је исти довео у директну узрочно-последичну везу са исплатом наводног износа од преко пола милиона динара за саобраћајне прекршаје тужиље, иако се зарада запослених исплаћује из републичког и општинског буџета, са којих је разлога правилан закључак првостепеног суда који се односи на постојање обавезе истог да тужиљи накнади штету за претрпљене душевне болове због повреде части и угледа које је претрпела због изношења неистина о њој.

Супротно жалбеним наводима тужених, правилно је првостепени суд одлучујући о висини накнаде нематеријалне штете, определио износ новчане сатисфакције на основу одредбе члана 200 став 2 Закона о облигационим односима, према којој висину новчане накнаде нематеријалне штете суд утврђује оценом значаја повређеног добра и циља накнаде, пазећи притом да се накнадом не погодује тежњама које нису спојиве са њеном природом и друштвеном сврхом, те је приликом одмеравања висине накнаде, првостепени суд имао у виду душевну патњу и болове, које је тужиља претрпела и последице настале објављивањем конкретних неистинитих информација, односно да је објављивањем спорног текста тужиља представљена у јавности у изузетно негативном контексту, углед који тужиља ужива у својој струци и професији, општепознату чињеницу да је реч о медију који има велику читаност, што за претпоставку има да се широкој јавности сугерише неистина, којом се вређа достојанство тужиље, затим субјективне последице, које се састоје у томе да је имала проблема у пословном окружењу, да је ишла је код неуропсихијатра и узимала терапију за

смیرهе и сл.

Правилна је и одлука о трошковима парничног поступка, донета правилном применом одредби члана 153, 154 и 163 ЗПП и АТ и ТТ важећим у време пресуђења.

Са изложеног, Апелациони суд је у смислу одредбе чл.390 ЗПП одлучио као у ставу првом изреке ове пресуде.

С обзиром на исход овога спора, Апелациони суд је одбио захтеве тужиље и тужених за накнаду трошкова другостепеног поступка обзиром да тужени нису успели са жалбама, а да одговор на жалбу тужиље није нужан и неопходан трошак за вођење парнице, па је у смислу члана 165 став 1 ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

Председник већа-судија
Миланка Вукчевић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић